

РЕШЕНИЕ

№ 5398

гр. София, 31.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3093** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от адв. М. С. – пълномощник на С. Х. П. от [населено място], срещу решение № 95 от 11.01.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 107-ми състав, постановено по НАХД № 13604/2021 г., с което е потвърден електронен фиш серия „К“ № 3710010, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалноправните разпоредби. Твърди, че протоколът, издаден на основание чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.), не отговарял на законовите изисквания – в него не били посочени начало и край на участъка, времето, в което се е осъществявал контролът и данни за лицето, което го е попълнило. Твърди, че от

снимката на разположението на автоматизираното техническо средство не можело да се установи дали тя обозначава мястото на контрол, посочено в обжалвания електронен фиш към датата на нарушението. В хода на съдебното следствие не било доказано извършването на нарушението. В административнонаказателната преписка липсвала схема на пътя с обозначени пътни знаци, необходима при направено оспорване на ограничението на скоростта. В електронния фиш липсвало посочване, че е приспаднал допустимият толеранс. Твърди, че на приложената към електронния фиш снимка има два автомобила, като съдът не бил доказал по безспорен начин, че нарушението е извършено с автомобила, управляван от касатора.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. С., която поддържа жалбата. Изразява искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен електронният фиш.

Ответникът по касация – СДВР, не се представлява в съдебно заседание. Депозирани са писмени бележки от процесуалния представител юриконсулт Х., в които касационната жалба се оспорва като неоснователна и недоказана и се поддържа искане за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юриконсултско възнаграждение. Оспорва се като прекомерен адвокатският хонорар на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

След като се запозна с обжалваното решение и касационните основания, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа СРС е установил следното:

На 17.06.2020 г. в 09:58 часа с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 с № 11743с7 е било установено и заснето, че моторно превозно средство – лек автомобил „А. А4“ с ДК [рег.номер на МПС], се е движело в [населено място] по бул. Околовръстен път срещу Р. Мол с посока на движение от бул. С. К. О. към бул. С. шосе със скорост 112 км/ч при ограничение от 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В-26. Техническото средство, с което е било установено движението с превишена скорост, е преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, одобрено и вписано в регистър, в срок на валидност. Записът, направен от техническото средство, е бил отразен на хартия – фотоснимка, отразяваща локация, G. координати, дата, точен час, засечена скорост от 116 км/ч, разстояние, ограничение на скоростта и регистрационен номер на моторното превозно средство. Видно от протокола за използване на техническото средство, СПУКС № 11743с7 е била разположена за използване на 17.06.2020 г. в [населено място] на бул. Околовръстен път срещу Р. Мол с посока на движение на контролираните моторни превозни средства от бул. Св. К. О. към бул. С. шосе при стационарен режим на измерване, при важащо ограничение на скоростта от 80 км/ч за времето от 09:00 часа до 11:00 часа. Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш за налагане на глоба в

размер на 400 лева на С. Х. П. в качеството му на собственик на моторното превозно средство.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждава от събраните и приобщени писмени доказателства, а именно: справка за регистрация на моторно превозно средство, заповед № 8121з-931/30.08.2016 г., протокол от последваща проверка от 01.10.2019 г., удостоверение за одобрен тип, протокол за използване на автоматизираното техническо средство, ежедневна форма за отчет, извлечение от електронната система на отдел „Пътна полиция“ – СДВР за връчване на електронния фиш, както и веществените доказателствени средства – снимка на заснетия автомобил с коректно отчетени стойности, снимка на техническото средство и контролирания участък.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона размер.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно. Не са налице наведените в жалбата касационни основания. Изводите на въззивния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни и мобилни. Условието и реда за използване на автоматизираните технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата са регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП урежда правото на контролните органи при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, данните от което са подробно описани в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка. Законът за измерванията определя, че органи на управление в областта на измерванията са председателят на Българския институт по метрология и председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното моторно превозно средство. Алинея втора на същата разпоредба предвижда, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Видно от приобщените по делото доказателства, на мястото на извършване на нарушението е било въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч. за населено място с пътен знак В-26. Установена е скорост на движение с 32 км/ч. повече от максимално позволената от пътния знак от 80 км/ч. Съобразно посоченото, съдът намира за правилно определена дадената квалификация на нарушението, което е било извършено в рамките на пътен участък, в който максималната допустима скорост е била сигнализирана с пътен знак. В чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 400 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на посочената разпоредба е отразено съдържанието на електронния фиш, както и е посочено, че същият се изготвя по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи. В електронен фиш Серия „К“ № 3710010 нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на моторното превозно средство, управлявано от касатора, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, булеварда, по който се е движело моторното превозно средство, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът.

Неоснователно е възражението на касатора, че протоколът по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/2015 г. не отговаря на законовите изисквания. Протоколът е съставен по образец съгласно приложението към Наредба № 8121з-532/2015 г. Същият притежава съответните реквизити, тъй като в него е отразено, че измерването е по стационарен метод, измерването е ставало в посока приближаващо се движение, диапазонът на работа, като са обективирани 78 бр. нарушения. Протоколът съдържа всички важни данни за описание на техническото средство (СПУКС № 11743с7), за дата (17.06.2020 г.), за мястото на поставяне на конкретното автоматизирано техническо средство – [населено място] по Околовръстен път, срещу Р. Мол, за начина на работата му (стационарен) и за времетраенето на осъществения контрол (от 09:00 часа до 11:00 часа). От съдържанието на самия протокол се констатира, че вписаните в протокола начало и край на контролирания участък се попълват само при режим на измерване „Д“ – в движение, както не е бил режимът на измерване в настоящия случай, тъй като автоматизираното техническо средство е работило в режим на измерване „С“ – стационарен. Протоколът е подписан от съответните служители. Действително, снимката на техническото средство не обозначава мястото на контрол, но това не може да мотивира съда за отмяна на електронния фиш.

Съществено процесуално нарушение не е допуснато, тъй като по никакъв начин не е ограничено правото на защита на наказания, доколкото в протокола подробно е описано местоположението на автоматизираното техническо средство. В тази връзка, не се споделят възраженията, че са допуснати нарушения при съставянето на обсъждания протокол.

Не се споделят оплакванията, че липсват доказателства относно наличие на пътен знак „В-26”, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч. Съгласно чл. 8 от Наредба № 8121з-532/2015 г., при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на автоматизираното техническо средство или система се определя така, че автоматизираното техническо средство или система да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта. На основание чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/2015 г. за всяко използване на мобилно автоматизирано техническо средство или система за контрол се попълва протокол съгласно приложението, според който образецът трябва да съдържа информация за пътния знак, въвеждащ съответното ограничение на скоростта. В конкретния случай протоколът съдържа тази информация, доколкото е посочено ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак. Липсват доказателства, а и не са ангажирани такива, които да оборват констатациите в протокола.

Неоснователно е възражението, че в електронния фиш липсвало посочване, че е приспаднал допустимият толеранс. На първо място, същото не е задължителен реквизит от съдържанието на електронния фиш съгласно законовите разпоредби (чл. 189, ал. 4 ЗДвП). Същото има отношение относно приетата скорост на движение от страна на наказващия орган. В този смисъл следва да се съобрази, че съгласно Протокол от проверка № 60-С-ИСИС/01.10.2019 г., допустимата грешка при отчитане на измерена скорост над 100км/ч е +/- 3 % при реални условия на измерване на скорост при полеви тест. В приложеното статично изображение № 11743С7/0178492 е посочено, че автоматизираното техническо средство е отчело скорост на движение на процесния автомобил от 116 км/ч. След приспадане на нормативно определения толеранс се получава скоростта, за която е наказан деецът с електронния фиш, а именно 112 км/ч.

Що се отнася до доводите относно наличието на друго превозно средство на снимката, удостоверяваща заснемането на нарушението с мобилната система за видеоконтрол, следва да се отбележи, че конкретният участък от пътя се характеризира с интензивно движение, поради което съвсем естествено е на снимката да са заснети и други превозни средства, в частност такива, които се движат зад или странично на процесното превозно средство. Несъмнено е доказано обаче, че именно управляваният от касатора автомобил се е движил с установената скорост от 112 км/ч, тъй като това е установено с автоматизирано техническо средство, което отчита индивидуалната скорост на отделното моторно превозно средство, движещо се по пътя. В тази връзка няма никакво значение дали на снимката от видеозаснемането присъстват и други превозни средства, различни от процесното. Извън горното, следва да се отбележи, че ако е имало съмнение относно това дали отчетената от техническото средство скорост е измерена именно от управлявания от П. автомобил или от този, който се визуализира на снимката като движещ се до него, касаторът е могъл да поиска назначаване на експертиза, което не е сторено.

С оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че не са налице

посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 95 от 11.01.2022 г. на СРС, НО, 107-ми състав, постановено по НАХД № 13604/2021 г.

ОСЪЖДА С. Х. П. от [населено място] да заплати на СДВР сумата от 80 лв., представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.